

INHOUD

Persbericht	5
Uitgangspunt	6
De expo in het kort	6
Focus op enkele kunstenaars	8
Het Art et marges museum	24
Activiteiten rond de tentoonsteling	25
Praktische info en contact	26

AUSSI LOIN QU'ICI

24.04.2024—29.03.2026

Het Art et marges museum omvatte nooit eerder zoveel ruimte. De kunstenaars van AUSSI LOIN QU'ICI nodigen bezoekers uit voor een bewegingloze reis doorheen een heruitgevonden dagelijks leven, langs vensters vol verbeelding, vol vereeuwigde herinneringen, beproefde routes en geschatste verplaatsingen, met doorleefde trajecten en bezield landschappen. Volg het pad dat verder kijkt dan de kaart en streek neer in de luwte van de zijlijn. Nooit eerder was u verder weg dan hier, ter plaatse gebleven op de plek waar de beweging zich aftekent en de marge onweerstaanbaar centraal stelt.

De tentoonstelling zal te zien zijn in twee delen:

van 24.04.2025 tot 02.11.2025

en van 13.11.2025 tot 29.03.2026

(hou er rekening mee dat het museum gesloten is van 03.11.2025 tot 12.11.2025).

5

In het eerste deel van de tentoonstelling zijn werken te zien van Yassir Amazine, Aimé Bahati, Nour Ben Slimane, Giovanni Bosco, Anne Campbell, Samuel Cariaux, Matilde Carli, Georges Cauchy, Adam Cicherski, Philippe Closset, Sylvain Cosijns, Franky Derycke, Georges Dohm, Paul Duhem, Sebastián Ferreira, Marion Galisson, Michael Colz, Juanma Gonzalez, Martha Grünenwaldt, Laurence Halleux, Côme Lequin, Maxime Mormont, Raphaël Michel, Mark Anthony Mulligan, Michaël Mvukani Mpiolani, Antoine Mvumbi, Helmut Nimczewski, Rémi Pierlot, André Robillard, Arnaud Rogard, Jean-Pierre Rostenne, Marie Steins, Pascal Tassini, Donatien Toma Ndani Djemelas, Louis Van Baelens, Willem Van Genk, Gérard Van Lankveld, Nick Verhaeghe, Joseph Yoakum.

Curatoren: Alix Hubermont et Tatiana Veress

Juanma Gonzalez, coll. Art et marges museum

UITGANGSPUNT

Het uitgangspunt was de observatie dat de meeste art brut kunstenaars een beperkt territorium bezetten, om verschillende redenen: mentale gezondheid, mobiliteit, psychologische of reële opsluiting, gebrek aan autonomie door mentale handicap en instellingen, onzekerheid, enz.

Deze makers

- drukken zichzelf uit in hun directe/intieme omgeving door de ruimte op een heel bijzondere manier te gebruiken (inrichting van de studio, slaapkamer, kantoor).
- registreren hun reizen te voet, met de trein of met de auto.
- projecteren zichzelf ver buiten hun directe omgeving door denkbeeldige gebieden, rijken en complexe samenlevingen te verzinnen.
- reizen door het raam van hun slaapkamer of cel.

DE EXPO IN HET KORT

- een origineel voorstel gebaseerd op het thema territorium
- een dialoog tussen outsiderkunst en hedendaagse kunst
- een immersieve scenografie
- een subtile en poëtische tentoonstelling
- het hoogtepunt: een assemblage van 29 kaarten die het denkbeeldige land van kunstenaar Michael Golz beschrijven
- een getuigenis: hoe geïsoleerde en gemarginaliseerde mensen hun toestand overstijgen

Mark Antony Mulligan, *Rubbertown*, coll. Outsider Art Museum & Gallery, Portland

FOCUS SUR QUELQUES ARTISTES

Michael GOLZ
(Duitsland 1957-)

Athosland, zo heet het unieke project van Michaël Golz. Het gaat om een gigantische kaart die is samengesteld uit meer dan 1200 vellen, afbeeldingen van landschappen en zo'n vijftien opbergmappen met impressies uit dit denkbeeldige land. Michaël Golz tekent zijn eerste kaart als kind, in 1968. Zijn moeder moedigt hem aan om zich creatief te uiten, omdat zij gelooft dat dit zijn ontwikkeling ten goede komt. Hij zal namelijk zijn hele leven de gevolgen blijven ondervinden van een ernstige koorts die hij in zijn jeugd opliep.

Michael Golz, privécoll.

Michael Golz, privécoll.

Gérard Van Lankveld

(Nederland 1947-)

In het Noord-Brabantse Gemert (NL) heeft Gerard van Lankveld in en rondom zijn huis een eigen staat uitgeroepen. Monera is een mini-keizerrijk met klokken, schaalmodellen van monumenten, vervoersmiddelen en meetinstrumenten. Hoog daarbovenuit torenen kleurrijke paviljoenen met pagodedaken. Machtssymbolen als een keizerlijke kroon en ring ontbreken niet. Alle ceremoniële voorwerpen hebben een Latijnse naam, want dat is de taal waarvan het dialect van Monera is afgeleid. Sinds 2007 staat ook bij de toegang tot Gemert een monument van de hand van Van Lankveld. Een zoete genoegdoening voor een kunstenaar die als jongeman alom werd verguisd.

Gerard Van Lankveld, *Keizerskroon*, coll. Museum Dr. Guislain, © foto Piet Kuppens

Portret Gerard Van Lankveld, © Piet Kuppens

Portret van Pascal Tassini, © Muriel Thies

12

Pascal Tassini (België 1955-)

Pascal Tassini bezoekt het atelier van Créahm Waals Gewest van 1986 tot 2018. In deze periode creëert hij personages van gebakken klei, grafisch werk, en stoffen sculpturen en assemblages. Die laatste discipline betekent zijn doorbraak: inmiddels is zijn werk te bewonderen in meerdere musea, waaronder de gerenommeerde Collection de l'Art brut in Lausanne. Alles begon ooit met een bolletje opgerolde stof... Pascal Tassini wilde zijn aardewerken personages een onderkomen aanbieden, en probeerde voor hen een hut te maken. Wanneer hij alle strookjes uit het atelier heeft gebruikt, begint hij alle stukken stof die hij te pakken kan krijgen in banen te scheuren... Aanvankelijk bewaart hij ze zorgvuldig in kleine bolletjes. De medewerkers van het atelier zijn enthousiast en moedigen hem aan hiermee door te gaan. Later bouwt hij niet alleen een ongelofelijke hut, maar vervaardigt hij ook zelfstandige sculpturen en zelfs kledingstukken. Alle creaties zijn opgebouwd uit bijzonder strakke knopen, een techniek die contrasteert met het soepele basismateriaal. De geëxposeerde werken komen voornamelijk uit de collectie van Trinkhall (Luik), waar Tassini's hut sinds de verhuizing van Créahm permanent te bezichtigen is.

Pascal Tassini, coll. Trinkhall Museum, © foto Muriel Thies

Samuel Cariaux

(België 1976-)

Is dit een expositieruimte of een hoek van een atelier? De werkomgeving van Samuel Cariaux lijkt op een Gesamtkunstwerk. Hij omringt er zich met zijn tekeningen, zijn gepersonaliseerde kleding en andere zaken die hij heeft voorzien van een kalligrafie die geïnspireerd lijkt door Japan, het land dat hij zo bewondert. Zijn werk vormt dan ook een groot geheel en zijn activiteit als kunstenaar is cruciaal voor zijn identiteit. In een poging deze atmosfeer navoelbaar te maken, hebben wij de kunstenaar verzocht een stuk van de expositie Aussi loin qu'ici voor zijn rekening te nemen. Samuel Cariaux werkt in het atelier van Créahm Waals Gewest (Luik). Naar verluidt heeft hij de discipline van een samoeraï, maar is hij altijd in voor een feestje, waarbij hij graag plaatsneemt achter de draaitafel...

Portret van Samuel Cariaux, © foto Gaetan Lino

13

Paul DUHEM

(België 1919-1999)

Na tal van omwegen begint Paul Duhem op 70-jarige leeftijd te schilderen in het atelier van Centre La Pommeraie. Het is alsof hij opnieuw wordt geboren. Dit tweede leven duurt 10 jaar. Zijn productie wordt bepaald door geometrische vormen, spaarzaam gebruik van middelen en een seriematige aanpak. Zonder ooit te vervelen volgt Duhem telkens hetzelfde procedé. Hoewel hij zijn bekendheid vooral dankt aan een reeks portretten, heeft hij met dezelfde vasthoudendheid ook ontelbare deuren geschilderd. Tenzij die deuren eigenlijk voor huizen staan, want erboven is meestal een driehoekige vorm te zien, die aan een dak doet denken. De werken van Duhem stellen ons voor raadsels; ze vormen een in zichzelf gekeerde wereld waarin een enkele uitsparing verblindend wit oplicht.

Paul Duhem, coll. Art et marges museum

Franky DERYCKE et Marion GALISSON

(België 1967- en 1992-)

Oneindige variaties op een ruimte in wording. Net als Francky voelt Marion keer op keer de behoefte om zich te verhouden tot de eigen habitat. Daarbij kiezen beiden voor een gelaagde aanpak.

Francky Derycke legt verschillende laagjes klei over elkaar, waarna het papier ertussen verbrandt. Marion Galisson gebruikt daarentegen telkens een en dezelfde steen, waardoor een reeks landschappen ontstaat die per afdruk geleidelijk verandert. Ondanks de herhaalde pogingen om het beeld te laten vervagen, wordt het telkens toch weer zichtbaar, als een aanwezigheid op de achtergrond. En alle verschuivingen en verplaatsingen ten spijt duiken bepaalde herkenningstekens telkens in hun werk op. De materie stapelt zich op, slinkt en richt zich weer op. Creatieve verandering ontsluit voortdurend nieuwe horizonten. Of het nu gaat om palimpsesten vol sporen of om een eindeloos herhaald motief, deze kunstenaars herinneren ons op een indringende manier aan een denkbeeldige landstreek.

Franky Derycke, coll. Kunstwerkplaats De Zandberg

Franky Derycke, coll. Kunstwerkplaats De Zandberg

15

Marion Galisson, *Les Disparues, reeks II, fase 9*, privécoll.

Juanma GONZALEZ

(Spanje 1945-België 2007)

Juanma was taxichauffeur en werd schoenmaker. «Een schoen open maken verschaft me veel plezier, de structuur ervan ontdekken, de materialen herkennen, van de geraffineerdste tot de meest ordinaire, handwerk of machinewerk. Het doet me een beetje denken aan het openmaken van een motor, maar dan minder vuil.» Door een tv-uitzending krijgt hij zin om te schilderen. Hij schildert een landschapje dat onder de voeten wordt gelopen. Het werk van Juanma wordt niet vergeten, maar verdwijnt vanzelf.

Richard GREAVES
(Canada 1952-)

Richard Greaves werkt in de bossen van Québec en bouwt « plankenkastelen » met materialen die hij vindt in oude, verlaten schuren. Hij gebruikt hiervoor geen meetinstrumenten, alleen een nylondraad. Het terrein dat hij in de tachtiger jaren aankocht samen met enkele vrienden is bezaaid met een twintigtal vreemde bouwsels, die hier gefotografeerd werden door Mario del Curto en waarvan de auteur het bestaan rechtvaardigt met deze woorden: « Alles wat ik hier doe is om beter te slapen ».

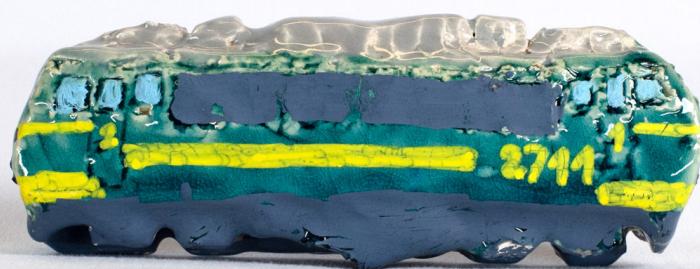

Constructies van Richard Greaves, © foto Mario Del Curto

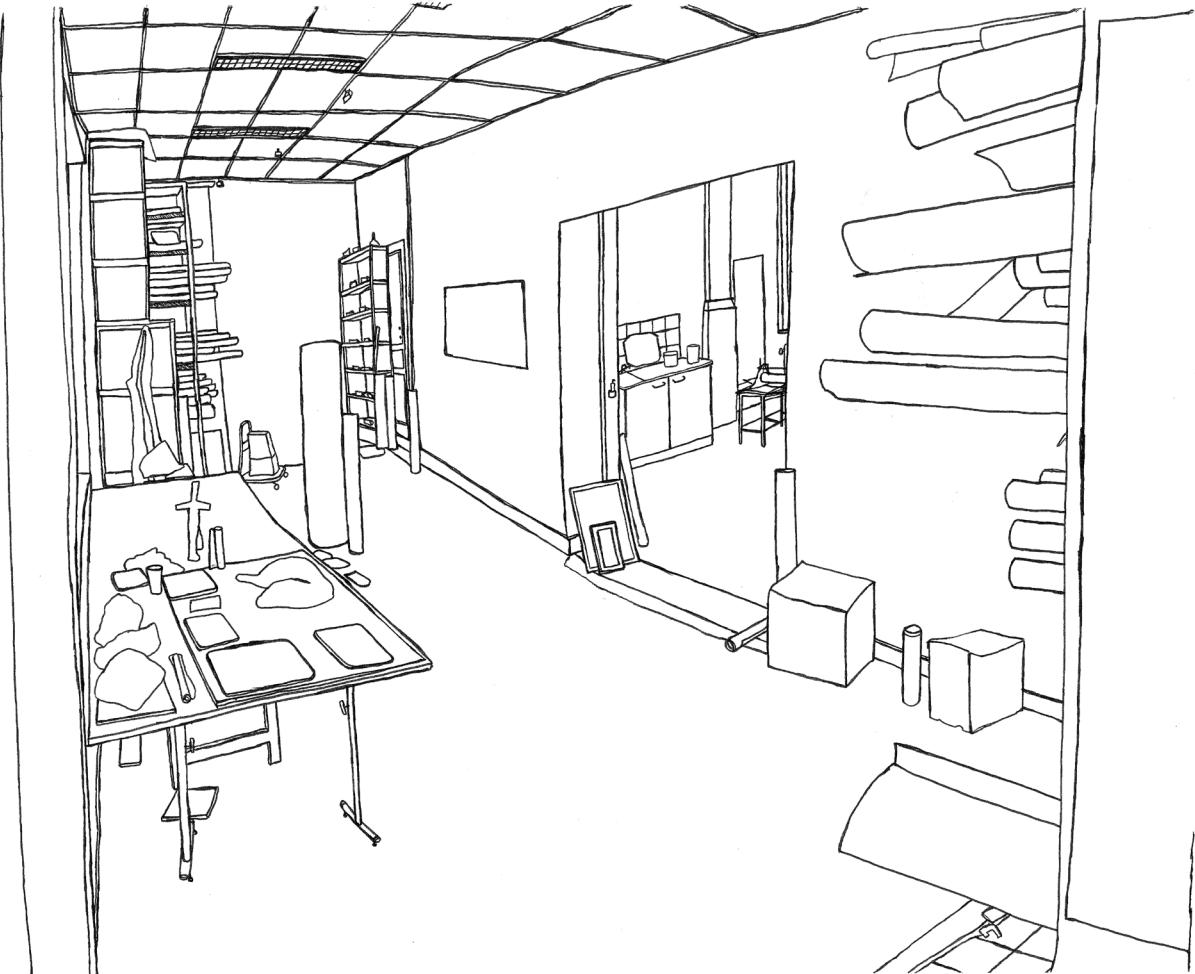
Maxime MORMONT

(België 2002-)

Maxime Mormont heeft verschillende interesses: de wereld van de spoorwegen, insecten, vintage spullen, dameskleding en New Wave. Deze verschillende passies brengen zijn creativiteit op gang, zoals blijkt uit de werken voertuigen op de expositie. Moeiteloos noemt hij de kenmerken van allerlei treinen. Mormont heeft een scherp oog voor detail en een ijzeren geheugen. Hij tekent schildert ook, schrijft poëzie en experimenteert met textiel. Mormont mag een dromer en fantast zijn, hij werkt wel stipt en nauwgezet. Hij is spontaan en laat zich door invallen leiden met dezelfde nieuwsgierigheid en onbevangenheid die hem als mens en kunstenaar kenmerken. (Gebaseerd op een tekst van Michiel De Jaeger, Créahm Région Wallonne)

Maxime Mormont, coll. Créahm Région Wallonne, © foto Gaetan Lino

Michaël Mvukani Mpiolani, coll. creahmbxl

19

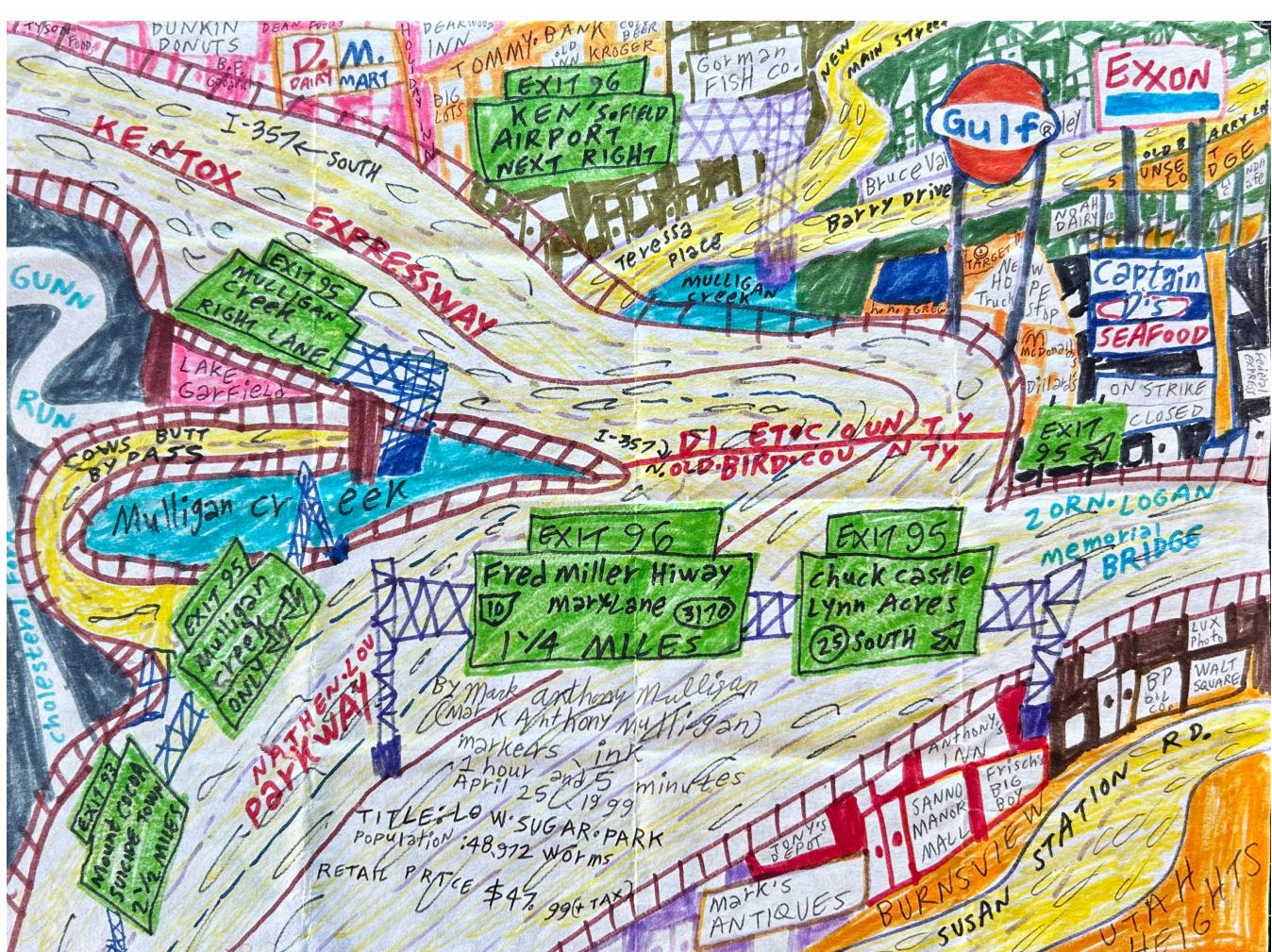
Michaël MVUKANI MPIOLANI
(België 2001-)

Michaël Mvukani Mpiolani vat ruimte op als één geheel: op de voor- en achtergrond wemelt het van de details. Zijn vermogen om verkeersstelsels en landschappen met een bijna fotografisch realisme weer te geven komt prachtig tot uitdrukking in zijn nauwkeurige zwart-wittekeningen. Wanneer hij begint, maakt Michaël Mvukani Mpiolani geen gebruik van hulplijnen of rasters. Hij zet zijn viltstift gewoon in een hoek van het blad en trekt de eerste streep, maar verliest nooit het perspectief uit het oog. Zoals er musici zijn met een absoluut gehoor, bezit hij een absoluut zicht. Hij is gefascineerd door uitgestrekte steden en zijn fantasie wordt bevolkt door robots, die de gedaante aannemen van dieren of Transformers. (Tekst: Créahmbxl, Anita Van Belle)

Mark Anthony MULLIGAN

(Verenigde Staten 1963-2022)

De stadsgesichten van Marc Anthony Mulligan zijn een kluwen van allerlei verkeers- en reclameborden. Voor zijn werk in wa-terverf, viltstift en kleurpotlood put Mulligan uit de indrukken die hij opdoet tijdens omzwervingen per bus door Louisville (Kentucky). Hij is bepaald niet spaarzaam met woorden: naast de vele borden met opschriften, zijn handtekening en een titel, vermeldt hij ook altijd hoe lang hij aan het stuk heeft gewerkt. Ook verwerkt hij grappige details in zijn tekeningen: zo komt de Coffee Run uit op de Vanilla Cream Way, heet een waterplas of kerk Mulligan en staan de McDonald's en Burger King toevallig in een Burger Alley.

Mark Anthony Mulligan, coll. Outsider Art Museum & Gallery, Portland

Marie STEINS

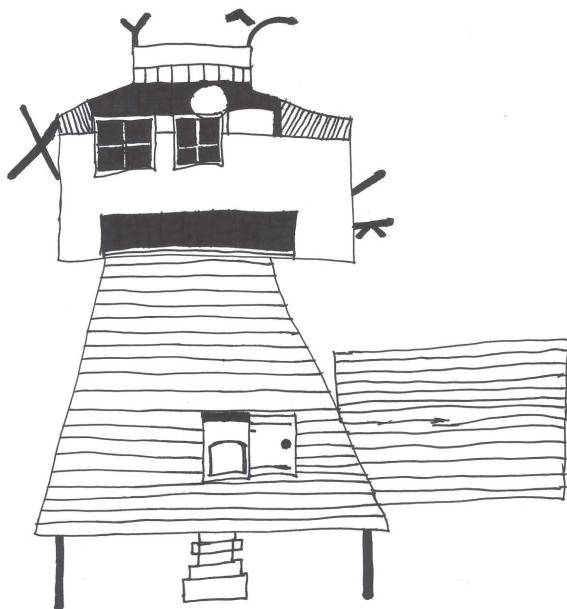
(België 1992-)

Het oeuvre van Marie Steins krioelt! In slechts enkele jaren heeft zij honderden tekeningen gemaakt, waarin series zijn te onderscheiden. Haar inspiratiebronnen lopen uiteen van omslagen van archeologische tijdschriften, oude en nieuwe gebruiksvoorwerpen, machinetekeningen en architectuur. Dat laatste is beslist haar favoriete terrein. Met een paar geometrische vormen, één kleur en meestal één techniek, nl. viltstift, mag haar arsenaal beperkt zijn, maar dat gaat beslist niet ten koste van de zeggingskracht van haar werk. De kracht van deze kunstenares is ongetwijfeld haar gevoel voor synthese. In een paar trefzekere lijnen ziet Marie Steins kans om de essentie van haar onderwerpen uit te drukken. Ook haar composities zijn bijzonder sterk: grote lege vlakken vestigen de aandacht op haar tekening. De kunstenaar voorziet haar werk onderaan altijd van haar handtekening en een datering. Dat Marie Steins met name belangstelling heeft voor architectuur, blijkt ook duidelijk uit het ruimtelijk inzicht waarvan haar werk getuigt. (tekst: Zone-Art)

Marie 27/9/2023

21

Marie 27/9/2023

Marie Steins, coll. Zone-Art

Nick VERHAEGHE
(België 1991-)

In de Labo-ruimte toont Nick Verhaeghe een momentopname uit zijn lopende residentie bij Contretype, aan de rand van de Marollenwijk. Voor dit project laat hij zich inspireren door fotografen als Miroslav Tichy en Daido Moriyama, en verkent hij de stad als een hybride ruimte tussen natuur en urbaniteit – een plek waar verval en vitaliteit hand in hand gaan.

Net als Tichy bouwt Verhaeghe zijn camera's zelf, met materialen die hij vindt op straat of op de beroemde dagelijkse vlooienmarkt op het Vossenplein. Die plek vormt een belangrijk verzamelpunt in zijn proces: hij zoekt er naar objecten, restmateriaal en rommel, waarmee hij nieuwe camera's en beeldconstructies ontwikkelt – van wc-rolletjes en oud glas tot onderdelen van afgedankte camera's.

Voor het ontwikkelen van zijn zilverhoudend fotomateriaal gebruikt hij planten die tussen de Brusselse kasseien groeien, aangevuld met kruiden uit buurtwinkels. Zijn werkwijze is intuïtief, ambachtelijk en sterk verankerd in de directe omgeving van de Marollen.

De vos – een dier dat effectief in het Brusselse landschap leeft – fungeert als alter ego binnen dit werk. Niet letterlijk in beeld, maar voelbaar in de manier van kijken, bewegen en registreren. Door zich dit perspectief eigen te maken, werpt Verhaeghe een tactiele, bijna dierlijke blik op de stad. Wat we hier zien, is geen eindpunt, maar een levende momentopname van een proces in volle evolutie.

23

Nick Verhaeghe, privécoll.

HET ART ET MARGES MUSEUM

Het Art et marges museum ligt in het hart van Brussel en is gewijd aan outsiderkunst (of Art brut).

De basis voor de collectie werd in het midden van de jaren 1980 gelegd met kunstwerken van autodidactische kunstenaars en artistieke ateliers voor mensen met een verstandelijke beperking of psychische kwetsbaarheid. Ze omvat inmiddels meer dan 4.500 internationale werken die buiten het gevestigde hedendaagse kunstcircuit zijn ontstaan.

De tijdelijke tentoonstellingen brengen werk samen van outsiders en kunstenaars uit het hedendaagse kunstcircuit, waarbij de grenzen en het wezen van kunst ter discussie worden gesteld.

ACTIVITEITEN ROND DE TENTOONSTELLING

Persbezoek:

donderdag 24 april 16:00 (inschrijven via
sarah.kokot@artetmarges.be

Vernissage:

donderdag 24 april 18:00-20:30

Geleid bezoek (Week van de musea):

zondag 18 mei 14:00

**Workshop met Nick Verhaeghe (georganiseerd door
Contretype):**

zaterdag 24 mei 9:30-13:30

Heritage days, gratis geleid bezoek:

zaterdag 20 september 14:00

25

Museum Night Fever :

zaterdag 18 oktober 19:00-01:00

Workshops bij Sterput (350 m van Art et marges museum)

data volgen

details volgen op www.artetmarges.be

PRAKTISCHE INFO

Art et marges museum, Hoogstraat 314, 1000 Brussel

Open van dinsdag tot eondag van 11u tot 18u.

Prijzen

Vol 6€

Korting 3€ (Kinderen van 7 tot 17 jaren, Studenten, Groepen
(≥10 personen), Gepensionneerden, Pass Cultuur Marolles)

1,25€ (Artikel 27)

Gratis (1ste zondag van de maand, Kinderen - 6 jaar,
Leerkrachten, ICOM leden, Brussels card, Museum Pass)

CONTACT

26

Art et marges museum

Hoogstraat 314

1000 Brussel

+32 (0) 2 533 94 90

info@artetmarges.be

www.artetmarges.be

Sarah Kokot, communicatiemedewerker

(stuur hier uw verzoeken voor beeldmateriaal)

sarah.kokot@artetmarges.be

+32 (0) 2 533 94 96

Het Art et marges museum is een initiatief van COCOF, met de Fédération Wallonie-Bruxelles, De Stad Brussel, het OCMW Brussel, Ricoh, Musiq3, Invicta Art, Soyer & Mamet, in samenwerking met visit.brussels.

